

สุนทรียรูปในสื่อสารการแสดง "จ้าว" ของคนไทยในปัจจุบัน

นายปรีดา ยัครจันท์โชติ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวาทวิทยา ภาควิชาวาทวิทยาและสื่อสารการแสดง

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2543

ISBN 974-131-153-2

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- ๒ ๓๖. 2545

119834056

AESTHETIC FORMALITY OF CONTEMPORARY CHINESE OPERA BY THAI PERFORMERS

Mr. Preeda Akkrajantachote

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in Speech Communication
Department of Speech Communication and Performing Arts

Faculty of Communication Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2000

ISBN 974-131-153-2

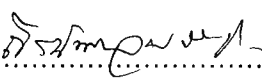
หัวข้อวิทยานิพนธ์	สุนทรียรูปในสื่อสารการแสดง "ใจ" ของคนไทยในปัจจุบัน
โดย	นายปรีดา อัครจันทโชติ
สาขาวิชา	วาทวิทยา
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ภิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	อาจารย์ จิรยุทธ์ สิ้นธุพันธุ์

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะนิเทศศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ จุมพล รอดคำดี)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศักดา บันเหน่งเพชร)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ภิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(อาจารย์ จิรยุทธ์ สิ้นธุพันธุ์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. มาลินี ดิลกวนิช)

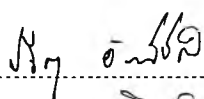
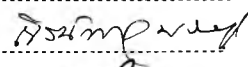
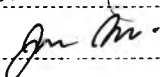
ปริดา อัครจันทโชติ : สุนทรียรูปในสื่อสารการแสดง "จิว" ของคนไทยในปัจจุบัน.
(AESTHETIC FORMALITY OF CONTEMPORARY CHINESE OPERA BY THAI PERFORMERS) อ. ที่ปรึกษา : รศ. ถิรพันธ์ อนุวัชศิริวงศ์, อ. ที่ปรึกษาร่วม : อ. จิรยุทธ์ สิ้นธุพันธ์, 302 หน้า. ISBN 974-131-153-2.

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยสุนทรียรูปของจิวในประเทศไทย อันมีองค์ประกอบได้แก่ 1) กระบวนการแสดง 2) เวที ฉาก และอุปกรณ์ 3) ดนตรีและการขับร้อง 4) ประเภทและบทบาทของตัวละคร 5) ศิลปะและเทคนิคการแสดง 6) เครื่องแต่งกายและการแต่งหน้า 7) วรรณกรรมที่ใช้ในการแสดง โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องจิว แนวคิดเรื่องนาฏกรรมกับการสื่อสาร และแนวคิดเรื่องสุนทรียทัศน์ของขงจื้อ เพื่อศึกษาการก้าวเข้าสู่อาชีพการแสดงจิว คุณสมบัติพื้นฐานและการฝึกฝน เพื่อศึกษาสุนทรียรูปในสื่อสารการแสดงจิวของคนไทยซึ่งถ่ายทอดผ่านองค์ประกอบต่างๆ และเพื่อศึกษาความเข้าใจของผู้ชมที่มีต่อกระบวนการสื่อความหมายนั้น

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้วิธีการสังเกตการณ์อย่างเป็นระบบและบันทึกวิดีโอ การสัมภาษณ์เชิงลึก และการวิจัยเชิงเอกสารประกอบกัน โดยศึกษาจากคณะจิวแท้จิวในประเทศไทยจำนวน 6 คณะ ได้แก่คณะไชยงเกียรติวงษ์ คณะไชยบ่อฮึงเกียรติวงษ์ คณะเตี้ยเกียรติวงษ์ คณะไท่ตงเกียรติวงษ์ คณะเหล่าเง็กเหล่าซุง และคณะเหล่าบวงนี่เฮง

ผลการวิจัยพบว่านักแสดงจิวชาวไทยเข้ามาสู่วงการจิวด้วยสองวิธีคือ 1) เข้ามาโดยมีผู้ใหญ่พามาทำสัญญาผูกมัดไว้กับโรงจิวเป็น "อี่เกี้ย" (ลูกจิว) และ 2) การเข้ามาโดยความสมัครใจของตนเอง โดยคุณสมบัติพื้นฐานของนักแสดงไม่ใช่สิ่งสำคัญ หากแต่การได้เข้ามาสู่โรงจิวตั้งแต่อายุยังน้อย และกระบวนการฝึกฝนที่เข้มงวดในโรงจิวจึงเป็นสิ่งที่ทำให้นักแสดงผู้นั้นก้าวหน้าและประสบความสำเร็จในการแสดง

จิวเป็นการแสดงที่มีแบบแผนของความงาม สุนทรียรูปที่ถ่ายทอดผ่านองค์ประกอบต่างๆ ของจิวพบว่า ความงามคือความดี ความงามคือความผสมผสานระหว่างรูปแบบกับเนื้อหา ระหว่างความเหมือนจริงกับการใช้สิ่งสมมติ และระหว่างนาฏยรสต่างๆ ที่สำคัญได้แก่รสแห่งความรัก (ศฤงคารรส) รสแห่งความขบขัน (หาสยรส) รสแห่งความกรุณา (กฤณารส) รสแห่งความดุร้าย (เวาทรรส) และรสแห่งความกล้า (วีรรส) ในปัจจุบันการถ่ายทอดความงามมีความเปลี่ยนแปลงจากอดีตสองลักษณะคือ การเปลี่ยนแปลงเชิงลดทอน อันได้แก่การฝึกหัดและความประณีตในการแสดงที่ย่อหย่อนลง จำนวนบุคลากรที่ลดน้อยลง กับ การเปลี่ยนแปลงเชิงทดลอง อันได้แก่ความพยายามที่จะสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ เพื่อการพัฒนาจิว ซึ่งผู้ชมยังคงเข้าใจกระบวนการสื่อสารที่เปลี่ยนแปลงนี้ได้เพราะจิวแท้จิวในประเทศไทยยังคงมีแบบแผนเดียวกับจิวแท้จิวในประเทศจีน

ภาควิชา..... วททวิทยาและสื่อสารการแสดง..... ลายมือชื่อนิสิต.....
สาขาวิชา..... วททวิทยา..... ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
ปีการศึกษา..... 2543..... ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

4285090828 MAJOR: SPEECH COMMUNICATION

KEYWORD: CHINESE OPERA / AESTHETIC FORMALITY / THAI PERFORMERS

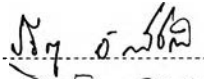
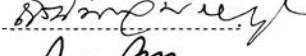
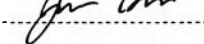
PREEDA AKKRAJANTACHOTE : AESTHETIC FORMALITY OF CONTEMPORARY CHINESE OPERA BY THAI PERFORMERS. THESIS ADVISOR: ASSOC. PROF. THIRANAN ANAWAJ-SIRIWONGS, THESIS COADVISOR : JIRAYUDH SINTHUPHAN , 302 pp. ISBN 974-131-153-2.

This research was conducted to study the aesthetic formality of Chinese Opera in Thailand, comprising 7 topics i.e 1) performance series 2) stage, settings and props 3) music and singing 4) types and roles of characters 5) art and techniques of performance 6) costumes and painted faces 7) plays, to examine how the concepts of Chinese Opera, performance and communication, as well as Confucius' aesthetic vision have been employed by Thai performers, and the audience in the communication process.

This study is a qualitative research by systematic observation and video recording, depth interviews, and documentary research from six Chaozhou (Taecheu) Chinese Opera companies in Thailand, Sai Yong Hong, Sai Po Hong, Tia Kia Yi Lai Heng, Tai Tong, Lao Ngeg Lao Chung, and Lao Buang Ni Heng.

Results of research found that Thai performers enter the Chinese Opera profession in two manners 1) "He Kia" (children of Chinese Opera) ; parents take them to make a contact with the repertoire company 2) applying by their own accord. Basic qualifications are not important, but starting at an early age and rigorous training are the key factors behind a performers progress and success in their career.

Chinese Opera is an aesthetic expression performed through compositions that expound beauty as merit, beauty in combination between form and content, reality and symbolism, and between different "Nataya Rasa" (behaviors) ; such as sensuality (Sringara), laughter (Hasya), pathetic (Karuna), aggression (Raudra), and heroism (Vira). Contemporary performances have been changed because of 1) Reduction in training and the artistry of performers, the delicate of performance and performers and 2) Experiment and adoptions to develop the Chinese Opera. The audience still understands the communication process which changed little because the Chaozhou Chinese Opera in Thailand still maintains the same formality as in China..

Department <u>Speech Communication and Performing Arts</u>	Student's signature.....
Field of Study <u>Speech Communication</u>	Advisor's signature.....
Academic year <u>2000</u>	Co-advisor's signature.....

กิตติกรรมประกาศ

นาฏกรรมแม้จะเป็นศิลปะที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมและสังคม แต่กระนั้นเชื้อชาติและภาษาก็ไม่อาจขวางกั้นความมั่งคั่งของนาฏกรรมนั้นได้ จิวในประเทศไทยจึงเปรียบได้กับไม้ต้นหนึ่งที่หยั่งรากลึกลงในแผ่นดินจีนที่ให้อาหาร แต่มาแทงยอดผลิบและได้รับการอุดหนุนเกื้อกูลจากผู้คนบนแผ่นดินไทย จวบจนปัจจุบันจิวในประเทศไทยเติบโตเป็นไม้ใหญ่ผ่านประวัติศาสตร์และความเปลี่ยนแปลงของสังคมมายาวนาน บางช่วงเวลาไม้ต้นนี้อาจได้รับน้ำและไอแดดอย่างอุดมสมบูรณ์ แต่บางช่วงไม้ต้นเดียวกันนี้ก็ ต้องเผชิญกับสภาวะดินแตกระแหงและอากาศเป็นพิษ...

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยบุคคลหลายฝ่าย อันได้แก่ รองศาสตราจารย์ถิรพันธ์ อนวัชศิริวงศ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้เพาะเมล็ดพันธุ์แห่งความฝันและภูมิปัญญาแก่ผู้วิจัยมาแต่ครั้งศึกษาระดับปริญญาตรี ทั้งยังเอื้อเฟื้อบ้านดอกไม้อ่าว (แป๊ะฮวยเฮาส์) เป็นสถานที่ตรวจแก้ไขวิทยานิพนธ์ อาจารย์จิรยุทธ์ สีนุพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผู้กระตุ้นความสนใจใคร่ศึกษาละครจีนแก่ผู้วิจัยอย่างจริงจัง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศักดา บันเหน่งเพชร ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ให้คำแนะนำอันละเอียดประณีต รวมถึง รองศาสตราจารย์ ดร. มาลินี ดิลกวนิช กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ชี้แนะทางการแก้ไขวิทยานิพนธ์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

คณาจารย์ในภาควิชาวาทวิทยา ที่คอยสอบถามความคืบหน้าของงาน เจ้าหน้าที่ที่อำนวยความสะดวกในการขอใช้วัสดุอุปกรณ์การทำวิจัย เลขานุการคณะบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่คอยอำนวยความสะดวกในการติดต่อกับ ดร. มาลินี ดิลกวนิช และขอขอบคุณมวลมิตรนิสิตปริญญาโท ภาควิชาวาทวิทยา รุ่นที่ 2 กับไมตรีจิตที่มาร่วมการกระหน่ำซ้ำเติมในการกิจครั้งนี้ของผู้วิจัย รวมถึงลิเกสาวที่มีชะตากรรมไม่ต่างกัน

อาจารย์อำพัน เจริญสุข (จึงหมุยลั้งซิงแซ) ผู้ให้ข้อมูลหลัก ที่ช่วยอธิบายเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับจิว อันเป็นข้อมูลที่หาไม่ได้จากเอกสารใดๆ รวมไปถึงชาวคณะจิวและผู้ชมจิวทุกคนทุกท่านที่มีได้เอ่ยนาม

ท้ายที่สุด ผู้วิจัยขอขอบพระคุณสมาชิกในครอบครัวทุกท่านที่ปมเพาะตัวตนของผู้วิจัยและให้ความอาหารตลอดมา

คุณความดีและประโยชน์อันพึงมีในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขออุทิศแด่บูรพชนและบูรพศิลปินไทย-จีนทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการรังสรรค์และเกื้อกูลจิวไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ให้จิวในประเทศไทยเติบโตเป็นไม้ใหญ่ ด้วยหวังให้ไม้ต้นนี้แผ่ไปยังความร่มรื่น และเป็นไม้ที่มีผลอันเปี่ยมสุนทรียรสเป็นที่ต้องใจแก่ผู้ลิ้มรสตลอดกาลนาน

ปรีดา อัครจันทโชติ

曾昭铮

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
3. ปัญหาที่นำมาวิจัย.....	3
4. ขอบเขตของการวิจัย.....	3
5. ข้อตกลงเบื้องต้น.....	4
6. คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	4
7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
2. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
1. แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องงิ้ว.....	7
2. แนวคิดเรื่องนาฏกรรมกับการสื่อสาร.....	35
3. แนวคิดเรื่องสุนทรียทัศน์ของขงจื้อ.....	41
4. งานวิจัยที่เกี่ยวกับสื่อสารการแสดงงิ้ว และสุนทรียะในสื่อสารการแสดงงิ้ว.....	43
3. ระเบียบวิธีวิจัย.....	55
1. รูปแบบการวิจัย.....	55
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	55
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	56
4. การทดสอบเครื่องมือ.....	56
5. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	57
6. ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	58
7. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58

	หน้า
8. การนำเสนอข้อมูล.....	58
4. วิวัฒนาการของงิ้วในประเทศไทย.....	59
1. งิ้วแต่้จิวในประเทศจีน.....	59
2. ชาวจีนและชาวจีนแต่้จิวในประเทศไทย.....	64
3. วิวัฒนาการของงิ้วในประเทศไทย.....	68
4. สถานการณ์ของงิ้วในประเทศไทยปัจจุบัน.....	92
5. การเข้าสู่อาชีพการแสดงงิ้ว.....	105
6. คุณสมบัติพื้นฐานและการฝึกฝนเป็นนักแสดงงิ้ว.....	111
5. สุนทรียรูปในสื่อสารการแสดงงิ้ว.....	123
1. กระบวนการแสดง.....	123
2. เวที ฉาก และอุปกรณ์.....	130
3. ดนตรีและการขับร้อง.....	150
4. ประเภทและบทบาทของตัวละคร.....	172
5. ศิลปะและเทคนิคการแสดง.....	187
6. เครื่องแต่งกายและการแต่งหน้า.....	204
7. วรรณกรรมที่ใช้ในการแสดง.....	223
8. เอกลักษณะของงิ้วแต่้จิว.....	231
9. ผู้ชม.....	232
10. การเสื่อมความนิยมของงิ้วในปัจจุบัน.....	239
11. อนาคตของงิ้วในประเทศไทย.....	243
6. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	250
1. สรุปผลการวิจัย.....	250
2. อภิปรายผล.....	257
3. ข้อจำกัดของการวิจัย.....	259
4. ข้อเสนอแนะ.....	260
รายการอ้างอิง.....	262
ภาคผนวก.....	272
ภาคผนวก ก ประวัติคณะงิ้ว.....	273
ภาคผนวก ข เนื้อเรื่องย่องิ้ว.....	275

สารบัญ (ต่อ)

ณ

หน้า

ภาคผนวก ค อภิธานศัพท์.....	289
ภาคผนวก ง รายชื่อคณะจิว.....	294
ภาคผนวก จ ศูนย์ทัศน์ของจีน.....	295
ประวัติผู้เขียน.....	302

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
ตารางที่ 4.1	แสดงการเปรียบเทียบคำที่เกี่ยวข้องกับคำว่า "จิว" ตามสำเนียงต่างๆ.....	70
ตารางที่ ค	แสดงคำอภิธานศัพท์.....	289
ตารางที่ ง	แสดงรายชื่อคณะจิว.....	294

สารบัญภาพ

ภาพประกอบ	หน้า
ภาพที่ 2.1 ซอปักกิ่ง พิณพระจันทร์ กีตาร์ทรงผลแพร์ แบนโจสามสาย.....	9
ภาพที่ 2.2 ซลู่ แตรจีน.....	9
ภาพที่ 2.3 กรับ กลองหนัง ซ้องซุด.....	10
ภาพที่ 2.4 ตัวพระ ตัวพระอาวโส.....	12
ภาพที่ 2.5 ตัวนางที่เป็นกุลสตรี ตัวนางที่มีชีวิตชีวา ตัวนางอาวโส.....	13
ภาพที่ 2.6 ตัวตลกพลเรือน ตัวตลกนักรบ ตัวหน้าลาย.....	14
ภาพที่ 2.7 ใบหน้ากวนอู (แบบ full face).....	25
ภาพที่ 2.8 ใบหน้าเกียงฮุย (แบบ three tile face).....	25
ภาพที่ 2.9 ใบหน้าเตียวหุย (แบบ cross face).....	25
ภาพที่ 2.10 ใบหน้าซูกง (แบบ six-tenth face).....	25
ภาพที่ 2.11 ใบหน้า Ma Wu (แบบ broken flower face).....	25
ภาพที่ 2.12 ใบหน้า Zhu Biao (แบบ Slanting face).....	25
ภาพที่ 2.13 ใบหน้าบังทง (แบบ Monk or Taoist face).....	26
ภาพที่ 2.14 ใบหน้า Jia Gui (แบบ Enoch face).....	26
ภาพที่ 2.15 ใบหน้า Jiang Zhong (แบบ Ingot face).....	26
ภาพที่ 2.16 ใบหน้าซุนหนงอคง (แบบ Symbolic face).....	26
ภาพที่ 2.17 ใบหน้าพระศากยมุนี (แบบ Fairy face).....	26
ภาพที่ 2.18 ใบหน้า De Lu (แบบ Clown face).....	26
ภาพที่ 2.19 ใบหน้า Commander Turtle (แบบ little demon face).....	28
ภาพที่ 4.1 แผนที่เมืองแต้จิ๋ว.....	60
ภาพที่ 4.2 จิตรกรรมฝาผนังรูปโรงงิ้วและการแสดงงิ้วในสมัยกรุงธนบุรี.....	73
ภาพที่ 4.3 โรงละครปรีนส์เธียเตอร์.....	85
ภาพที่ 4.4 การแสดงงิ้วของคณะไต้ฮงฮงที่ห้างเซนทรัลชิดลม.....	104
ภาพที่ 5.1 การแสดงชุดแปดเซียนอวยพรให้มีอายุยืน.....	128
ภาพที่ 5.2 การแสดงชุดแต่งตั้งขุนพลหกประเทศ.....	128
ภาพที่ 5.3 การตีลังกาโลดโผนในชุดแต่งตั้งขุนพลหกประเทศแบบ "ซังฮวงเสียง".....	128
ภาพที่ 5.4 คนเลี้ยงม้าและม้าในการแสดงชุดแต่งตั้งขุนพลหกประเทศแบบ "ซังฮวงเสียง" ..	128
ภาพที่ 5.5 การแสดงชุดปลาหลีฮื้อข้ามประตูมังกร.....	129

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
ภาพที่ 5.6 การแสดงชุดเพิ่มยศศักดิ์.....	129
ภาพที่ 5.7 การแสดงชุดนางฟ้าส่งบุตร.....	129
ภาพที่ 5.8 การแสดงชุดพปะที่เมืองหลวง.....	129
ภาพที่ 5.9 เวทีชั่วคราว.....	130
ภาพที่ 5.10 เวทีถาวร.....	130
ภาพที่ 5.11 บริเวณฉากแข็งด้านหน้าเวที	133
ภาพที่ 5.12 ป้ายบอกเรื่องที่แสดงในคีนนั้น.....	133
ภาพที่ 5.13 การจัดแต่งโคมไฟในการประชันจีวรของคณะเดี่ยวเกียะอีไล่เฮง.....	137
ภาพที่ 5.14 ฉากห้องรับแขกภายในบ้านขุนนางหรือคหบดี.....	141
ภาพที่ 5.15 ฉากภูเขาหรือป่า.....	141
ภาพที่ 5.16 ฉากห้องพระโรง.....	141
ภาพที่ 5.17 ฉากศาลตัดสินคดี.....	141
ภาพที่ 5.18 ฉากสวนหรือพระราชอุทยาน.....	141
ภาพที่ 5.19 ฉากคุก.....	141
ภาพที่ 5.20 ฉากบ้านคนจน.....	142
ภาพที่ 5.21 ฉากป้อมประตูเมือง.....	142
ภาพที่ 5.22 ฉากค่ายทหาร.....	142
ภาพที่ 5.23 ฉากห้องนอน.....	142
ภาพที่ 5.24 ฉากสุสาน.....	142
ภาพที่ 5.25 การจัดวางโต๊ะเก้าอี้ในลักษณะ "จ้อเกาไท้".....	149
ภาพที่ 5.26 การแสดงโดยใช้แล้มี้า.....	149
ภาพที่ 5.27 ห่อผ้าและร่มไม้ไผ่.....	149
ภาพที่ 5.28 ตุ๊กตา ใช้แทนเด็กทารก.....	149
ภาพที่ 5.29 ธงรูปล้อรถ ใช้แทนรถ.....	149
ภาพที่ 5.30 นักดนตรีฝ่ายให้จังหวะ (โก้วคา).....	151
ภาพที่ 5.31 นักดนตรีฝ่ายให้ทำนอง (ฮี้คา).....	151
ภาพที่ 5.32 กลองใหญ่ (ตัวโก้ว).....	152

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
ภาพที่ 5.33 กลองกลาง (ตงโก้ว).....	153
ภาพที่ 5.34 กลองเล็ก (เตี้ยกโก้ว).....	153
ภาพที่ 5.35 กรับ (ปั้ง).....	154
ภาพที่ 5.36 เกราะไม้ขนาดใหญ่ (สู้ปั้ง).....	154
ภาพที่ 5.37 เกราะไม้ขนาดเล็ก (เกียงเกี้ย).....	154
ภาพที่ 5.38 คิมเกี้ย.....	155
ภาพที่ 5.39 ล้อเกี้ย.....	155
ภาพที่ 5.40 เค้กล้อ.....	156
ภาพที่ 5.41 แพ้ล้อ.....	156
ภาพที่ 5.41 กระดิ่งขนาดเล็ก (เจ็งเกี้ย)	156
ภาพที่ 5.42 ฉาบจีนขนาดใหญ่ (ตัวบ๊วะ).....	157
ภาพที่ 5.43 ฉาบจีนขนาดเล็ก (บ๊วะเกี้ย)	157
ภาพที่ 5.44 ไชวล้อ.....	157
ภาพที่ 5.45 ซิมปอ.....	157
ภาพที่ 5.46 ซอด้วงจิ้น (เถ่าฮี้)	159
ภาพที่ 5.47 ซอฮู้ (พ่าฮี้)	159
ภาพที่ 5.48 ซอสองสาย (หยี่ฮู้)	159
ภาพที่ 5.49 ปั้งฮี้.....	160
ภาพที่ 5.50 ซอไม้ไผ่ (เต็กฮี้).....	160
ภาพที่ 5.51 ตัวผ้า.....	160
ภาพที่ 5.52 ซิม (เอียงคิม)	160
ภาพที่ 5.53 เฉ่งคิม.....	160
ภาพที่ 5.54 พิณพระจันทร์ (งวยคิม)	160
ภาพที่ 5.55 แบนโจสามสาย (ซาฮี้).....	161
ภาพที่ 5.56 กีตาร์ทรงผลแพร์ (ไ้แป้).....	161
ภาพที่ 5.57 ปี่จิ้น (ตีต้า)	162
ภาพที่ 5.58 ขลุ่ยผิว (ห่วยเต็ก)	162

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
ภาพที่ 5.59 การแสดงเรื่องเป่าบู้นจีนตอนประหารเป่าเหมียน.....	168
ภาพที่ 5.60 ตัวพระที่เป็นนักรบอาวุธ (บูเหล่าเซ็ง).....	174
ภาพที่ 5.61 ตัวพระที่เป็นนักรบวัยหนุ่ม (บูเซียวเซ็ง).....	174
ภาพที่ 5.62 ตัวพระฝ่ายพลเรือนอาวุธ (บูเหล่าเซ็ง).....	174
ภาพที่ 5.63 ตัวพระฝ่ายพลเรือนวัยหนุ่ม (บูเซียวเซ็ง).....	174
ภาพที่ 5.64 ตัวนางบทโศก (โอบุซา).....	176
ภาพที่ 5.65 ตัวนางจำพวกคุณหนูลูกผู้ดี (กุยหมิงตัว).....	176
ภาพที่ 5.66 ตัวนางที่มีชีวิตชีวา (ฮวยตัว).....	176
ภาพที่ 5.67 ตัวนางอาวุธ (เหล่าตัว).....	176
ภาพที่ 5.68 ตัวนางฝ่ายพลเรือน (บูงตัว) กำลังตีตีพิณ.....	176
ภาพที่ 5.69 ตัวนางนักรบ (บูตัว).....	176
ภาพที่ 5.70 ตัวตลกนักรบ (บูทิว).....	178
ภาพที่ 5.71 ตัวตลกพลเรือน (บูงทิว).....	178
ภาพที่ 5.71 ตัวตลกหญิง (บูตัว).....	178
ภาพที่ 5.72 ตัวหน้าลายฝ่ายพลเรือน (บูงโอบุหมิง).....	178
ภาพที่ 5.73 ตัวหน้าลายฝ่ายนักรบ (บูโอบุหมิง).....	178
ภาพที่ 5.74 ตัวละครคนแก่ (บ่วย).....	178
ภาพที่ 5.75 ตัวละครเด็ก.....	178
ภาพที่ 5.76 ท่าค้ำบั้นของตัวนาง.....	188
ภาพที่ 5.77 การเคลื่อนไหวมือข้างหนึ่งกำ ส่วนอีกข้างทำท่าทาง.....	188
ภาพที่ 5.78 การเคลื่อนไหวนิ้วมือของตัวนาง ท่าร้องไห้เสียใจ.....	189
ภาพที่ 5.79 การรูดเคราปอยที่อยู่ตรงข้างหู.....	191
ภาพที่ 5.80 การใช้ท่อนแขนสอดใต้เคราแล้วเหวี่ยงมาอีกข้าง.....	191
ภาพที่ 5.81 การกวัดแกว่งแขนเสื้อเพื่อแสดงความดีใจในเรื่องด้าอิว.....	193
ภาพที่ 5.82 การกวัดแกว่งแขนเสื้อของเทพธิดาหวังคงในเรื่องซามักเอี้ยเจียง.....	193
ภาพที่ 5.83 การใช้ขนนกประกอบการแสดงจากต่อสู้อ.....	194
ภาพที่ 5.84 การตัดขนนกให้เป็นวง.....	194

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
ภาพที่ 5.85 การจับขนนกทางออก.....	194
ภาพที่ 5.86 สีลาการแสดงท่าซึ่ม้าโดยโอวหมิง้วง.....	196
ภาพที่ 5.87 ฉากนางสนมมั่งอกี้ในเรื่องป่าอ้อวงเปียกก็ฆ่าตัวตาย.....	196
ภาพที่ 5.88 ชุดพระราชพิธี.....	206
ภาพที่ 5.89 ชุดขุนนาง.....	206
ภาพที่ 5.90 ชุดกึ่งทางการ.....	206
ภาพที่ 5.91 ชุดเสื้อเกราะติดธงรบ.....	206
ภาพที่ 5.92 ชุดไม่เป็นทางการแบบไม่มีลายปัก.....	207
ภาพที่ 5.93 ชุดไม่เป็นทางการแบบมีลวดลาย.....	207
ภาพที่ 5.94 การแต่งกายสำหรับบทบาทเจ้าแม่กวนอิม.....	209
ภาพที่ 5.95 การแต่งกายปรมาจารย์ตักม้อ.....	209
ภาพที่ 5.96 ศิราภรณ์สำหรับบทบาทต่างๆ.....	211
ภาพที่ 5.97 ศิราภรณ์สำหรับกษัตริย์ต่างแคว้น.....	211
ภาพที่ 5.98 หมวกไม่มีปีกสำหรับชาวบ้านหรือคนรับใช้.....	211
ภาพที่ 5.99 ลายหงส์และดอกไม้บนชุดของตัวนาง.....	213
ภาพที่ 5.100 ลวดลายดอกเหมยบนชุดคนรับใช้.....	213
ภาพที่ 5.101 การปักเลื่อมทั้งตัวแทนการใช้ลวดลายสิริมงคล.....	213
ภาพที่ 5.102 ลำดับขั้นตอนการแต่งหน้า.....	215
ภาพที่ 5.103 การแต่งหน้าตัวละครแบบเขียนดั้งจุมุก.....	216
ภาพที่ 5.104 ตัวละครไม่สวมศิราภรณ์.....	216
ภาพที่ 5.105 การแต่งหน้าตัวนาง.....	217
ภาพที่ 5.106 แบบผมเกล้ามวยของตัวนาง.....	217
ภาพที่ 5.107 แบบผมยาวของตัวนาง.....	217
ภาพที่ 5.108 แบบผมของสาวใช้.....	217
ภาพที่ 5.109 การแต่งหน้าตัวตลก.....	218
ภาพที่ 5.110 การแต่งหน้าตัวตลกแบบมีหนวด.....	218
ภาพที่ 5.111 การแต่งหน้าตัวหน้าลาย 1.....	219

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
ภาพที่ 5.112 การแต่งหน้าตัวหน้าลาย 2.....	219
ภาพที่ 5.113 การแต่งหน้าตัวหน้าลาย 3.....	219
ภาพที่ 5.114 การแต่งหน้าตัวหน้าลาย 4.....	219
ภาพที่ 5.115 การแต่งหน้าบทม้อป่าอ้งของจิวปักกิ่ง.....	220
ภาพที่ 5.116 การแต่งหน้าบทม้อป่าอ้งของโอวหมิงจ้วง.....	220